

NYA POSITIVA SIGNALER FÖR FÖRSVARET PÅ GOTLAND

Nya positiva signaler om försvaret på Gotland väcker hopp. Uppmärksamheten har ökat rejält på den nästan obefintliga försvarsförmågan som Gotland har fått efter alla märkliga turer de senaste åren om hur landet skall försvaras. Nu är det inte bara missioner i Afrikas öknar och på Himalajas sluttningar som det svenska territoriet skall värnas utan nu gäller faktiskt även det gamla riket. Värnplikten skall vara frivillig och man räknar med att årligen grundutbilda cirka 4000 soldater. Denna styrka skall räcka till att organisera de förband som skall ut i världen samt att därutöver bygga upp en försvarsorganisation. Den nya organisationen skall innehålla både Stående förband (yrkessoldater) samt Kontraktsförband (soldater med avtal om att ingå i förband med viss beredskap och skyldighet att delta i årlig repetitionsövning). Härutöver ett mindre men vassare Hemvärn som i den nya organisationen benämns Nationella skyddsstyrkor.

Gotland skall försvaras. Detta är politiker och försvarsledning eniga om. Frågan är nu bara vilka resurser man vill avdela. Vi måste ha resurser i beredskap på ön för att kunna möta hot av olika slag direkt då de uppkommer. Kanske var det med den insikten som gotlänningarna frivilligt påtog sig allmän värnplikt 1811 efter den ryska invasionen 1808.

Vad kan då vara ett minimum som kan behövas i modern tid? Bornholm, vår danska grannö, har 300 man i en rörlig pansarskyddad styrka. Med den volym soldater det nya försvaret kommer att kunna mönstra är denna summa troligen för hög. Ett rimligt alternativ är att vi kan få en styrka på cirka 150 man organiserad i ett kompaniförband. Härutöver måste finnas "lätt mekaniserad tilläggsförmåga" som det heter i ÖB utvecklingsplan för försvaret (vilket för oss kan innebära ett pansrat terrängfordon typ Sisu (?)). Härigenom uppnås möjlighet att snabbt möta och hejda olika former av incidenter, hävda territoriet och agera kraftfullt vid behov. Pansarterrängfordonet tillför även skydd och viss eldkraft. En sådan kompanistyrka skulle med fördel kunna innehålla cirka 30-40 yrkessoldater samt att övriga 110-120 soldater kan vara kontrakterade. De nationella skyddsstyrkorna (Gotlands hemvärn) behöver pansrade transportfordon för att upprätthålla den kvalitet som är viktig och nödvändig.

Den andra delen av den positiva synen på Gotland som nu har växt fram är förslaget att överföra 14 stridsvagnar av modernaste slag till ön. Detta förslag kommer från arméinspektören som på ÖB uppdrag utrett stridsvagnsutnyttjande i framtiden. Det finns många positiva konsekvenser av detta. Vagnarna kan ingå i försvarsorganisationen på Gotland och skall kunna bemannas och ledas som ett stridsvagnskompani. De skall kunna underhållas och servas/repareras vilket kräver en verkstad. Kompaniet måste kunna övas vilket kräver lämplig terräng. Skjutövningar kräver fortsatt tillgång till Tofta skjutfält, vilket ÖB och försvarspolitikerna tycks vara eniga om.

En annan mycket viktig sak är att säkerställa bemanning, beredskap och luftvärnsskydd för Visbybasen. Vårt incidentberedskapsflyg har på senaste år i ökande omfattning baserats på Visby flygplats. Denna funktion är av väsentlig betydelse för hela försvaret.

Samma betydelse kan även komma att tillmätas Fårösunds marinhamn för att flottan skall kunna basera beredskaps- och övervakningsfartyg. Detta särskilt då gasledningen ligger på svensk botten

Vi måste hälsa arméinspektörens förslag med stor tillfredsställelse. Nya jobb kan komma till. Vi kan organisera en bra förmåga att möta olika slags incidenter. Vi visar vilja att försvara vår mark. Vår trovärdighet ökar i omvärldens ögon.

Ulf Eriksson, Arboga, fd överstelöjtnant vid P 18, fritidspolitiker (Fp) Västmanland

Jan-Christer Ankre för Gotlands regementes kamratförening

Rutger Edwards för Lv 2 kamratförening

Anders Berlin för KA 3 kamratförening